

עין משפט
נר מצוה

נו:

כהן גדול פרק שביעי נזיר

מסורת הש"ס

(א) [מספיקה ס"ה ע"ש
מז'י' הלהת ס"ד פ"ש שס
וסס חתה ר' אלעזר,
(ב) פ"ה ס"ב מ"י, (ג) פ"ה
ס"ב מ"ב (ג' נה,].

נוסחת הריב"ן

(א) קודם שהוטל פטמים
שנתה ימים פטמים י"ד יום
ויטרה חמון כהנר כ' איתן
ימים קודם שיהטל כהנר כ' איתן
קדוה ס"ד: (ב) וידע א"ל:
(ג) ס"ב ס"י ש"מ: (ד) א"ל
(ה) ס"ב ס"י ש"מ: (ו) א"ל
(ז) ס"ב ס"י ש"מ: (ח) ס"ב
(ט) כ' ג"מ: (י) ס"ב ס"י ש"מ:
(יא) ד"ל למתנה על אהלה
לדבר' ס' מ"י א"ל על
אהלה ולפיק' אחר נמי גבי
רביעית דס' מנע ומשא
הס"ד:

הגהות הב"ח

(א) בכתבה והלכות
הרביעית: (ב) ד"ה ד"ה
וכי' אלעזר וכו' ר"י כן
מנע' הוא גמרו ל':
(ג) ד"ה אחרת ל' נ"י:
יהושע בן פתח ראש
כלום נקי: (ד) ד"ה רביעית
וי' דלגני עצם
כשעורה:

הגהות מהר"ב

(א) חו"ס ד"ה שקבל ס'
ס"י שחמית ולבנה, מינות
שחמית ולבנה ומתקן,
וי"ב שחמית ולבנה
עשאו: כ' בא"י וישלו
למזם הלבלר ואמר כ"ל:

הגהות החוספות

1. ז"ל דר"ש ומכ"ס.

לעני רש"י

אנ"ס [אנ"י]. שבת
(צמח ריב"ן).

מוסף רש"י

בוורע שבת וחרדל, לסי
נקט הני שאין נרמן לנשות
מתן עבודה אלא ונרמן
למנען בעלמא כהנר כ' איתן
ולש"ה מקמי' שבת,
למ"י וד"ה וכו'.

ואהל רובע עלמות וכלים הנוגעים בנת: לא תהא זו ק"ה פן
השריץ. דכתיב ביה כהד"א דמיין עליה על ביאת מקדש:

אמר ר"ע דתני לפני ר' אליעזר ב' אמר ל' מה זו ק"ה עקיבא
אין דנין כאן ק"ו ולא פירש לו טעמיה וטעמא דר' אליעזר

שאין דנין ק"ו מהלכה (ו): [אלא] כן
[אמרן] הלכה. גמ' מפרש דענש

כשעורה הלכה ואין דנין ק"ו מהלכה:
ורבי אליעזר משום ר' יהושע.

קמס שהוא רבי יהושע בן מנשה
גמיר לה והא משום ר' יהושע בן
ממל גמר לה: **דתניא** אמר

ר' אליעזר בשלחתי לערסקיא
מצאתי ר' יהושע בן פתח ראש. כן

שם אביו שהיה יושב ודן לפני ר"מ
שכנל רבי אליעזר שהיה יושב ודן לפני ר"מ

אמה בקי ב' יהושע בן ממל אמר
[לן] הן כן א"ר יהושע בן ממל כל

זה מדברי ר' אליעזר אלמא מרבי
יהושע בן ממל גמיר ליה:

ש"מ מילתא דמיתאמריא [כבי
תלתא] קדמאי ובתריא אמר

מצינן לא אמר. ה"ר ר' יהושע בן
מנשה אמר ל' יהושע בן ממל ור'

השוכר רבי אליעזר שהיה אחרון ורבי
יהושע בן מנשה שהוא הראשון ורבי

יהושע בן ממל שהוא האמצעי לא חס
להסירו: **שקיבל** בן הוונת.

הלל ושמואל וס' קיבלו משמעה
ואנטליון ומיהודה בן טבאי ושמעון

בן שטח שקיבלו מן הנביאים חגי
זכריה ומלאכי שקבלו הלכה למשה

מסיני זורע שבת ומרדל (וכי')
בגנים ונ' מקומות שחייב כפרה

מכל אחד ואחד כן גרסא הספרים
ולא גרסינן ליה דהך משנה שניה

במסכת פאה (פ"ג מ"ג) גבי ממלוכת
ד' עקיבא [בגמנרן] שדחו ושייר

קלחיס ותיורה בן טבאי פאה מכל א'
ואחד ומכמים אומרים מאחד על

הכל ומודים חכמים זורע שבת כו'
והכי גרסינן פ"ג דפאה (מ"ה) הוורע

שדחו ב' מיני חטין פ"י א' שחמית
ולבנה [עשאון] גורן אחד נותן פאה

אחת ב' גרנות ב' פאות מעשה
זורע ר"ש א"ש המלפפה וזא לפני

ר"ג ועלו ללשכת הגזית ושאלו
לגומס [הלכה ואמר כן מקובלני

מרי מילשא כו' שני מיני חטין
עשאון גורן אחד נותן פאה אחת

שתי גרנות נותן שתי פאות ואילו
יהושע וכלן האמצעים לא קחשיב:

ע"ס

נמי תנינא אמר נחום הלבלר כן מקובלני מרבי מילשא שקיבל מאבא

שקבל מן הוונת שקבלו מן הנביאים הלכה למשה מסיני ג' בוורע שבת

וחרדל בשנים ושלושה מקומות שנותן פאה מכל אחד ואחד ואילו יהושע

וכלב לא קחשיב ש"מ: **בתני** אר"ע דתני לפני רבי אליעזר מה אם

עצם כשעורה שאינו מטמא אדם באהל הנזיר מגלח על מגעו ועל

משאו רביעית דם שהוא מטמא אדם באהל אינו דין שיהא הנזיר מגלח על

מגעו ועל משאה אמר לי מה זה עקיבא בן קאן מק"ו וכשבאתי והרציתי

(ה) דברים לפני רבי יהושע אמר לי יפה אמרת מלא כן אמרו הלכה:

גמ'

על אהלה לא אמר נמי גבי רביעית דם: אין דנין כאן מק"ו. ובגמ' מפרש (מ"א קאמר: אין דנין כאן ק"ו). לפי שאין דנין קל וחומר מהלכה:

מה ימי חלוטו טעון פגולתו. וספורין כמפרש בהו קרא: גמרו.

היינו ימי חלוטו: ימי הסגרו. אלו ימים שהוא מוסגר קודם (א) שמואלט

פעמים י"ד יום ונטהר בתוך ימי הסגר שהן עולין לו אותן ימים:

אבל ימי סוג כו'. שאינם טעונין תגלחת וזו (א) נטמאו כטומאת

מת הרי אלו עולין לו מן המזין:

קמי מיהא לא א"ס אחר כו' פאמר

בימי חלוטו. שאין מטמא בהן את

הקודמין כמאי אילמא גזירות

מועטת והא בעינן גדול שיער אלא

לאו גזירות מרובה וקתיב שאין עולין

לו מן המזין וקתיב לרב חסדא:

ש"מ דמהא מיוכחא ש"מ.

וא"ל לוקמה בגזירות חמשים יום

דלעיל (נ"ה): הא לא אפשר דהא קמינה

דומיא דימי טומאה דמה להן פסיקא

לן דלין עולין אף כאלו אין עולין:

בתני לא פאה זו קלה מן השרץ.

ומה על טומאת השרץ שאין (ז) הנזיר

מטמא כלום חייבין עליו משום ביאת

מקדש שהוא על טומאה מן המת שהוא

טעון עולה ב' ו' אינו דין שיהו

חייבין עליה משום ביאת מקדש ואף

ע"פ שאין הנזיר מגלח עליה: **גמ'** ור'

אליעזר מר' יהושע. שתמא דהיינו

ר' יהושע בן מנשה (ה) ה"ה גמר

לה והא מרי יהושע בן ממל כו':

לערסקיא. שם מקום: בן פתח

ראש. כן שמו: אחריו לו. ל' (ו)

מאיר כלום בקי אהה כו' יהושע

בן ממל אמר לי הן ואמר לי משום

ר' יהושע כל טומאה כו': אמרו

ש"מ כל שמעפסא דמספארה כבי

פגולא. דשלישי שמע משני ושני

מראשון דהאי מאן דבעי למימר להאי

מילתא לא ימטרכא למימר אלא

קמאי ובתרא ומייעיאי לא כתיבן

במתני ר' אליעזר ור' יהושע ולא

קחשיב ר' יהושע בן ממל כדבלי מר'

אמר נחום הלבלר כן מקובלני מרי

מילשא שקיבל מן הוונת. וי"י כן

יעזר וי"י כן יוסתן יהושע בן פרחיה

ומתאי הארכלי יהודה בן טבאי ושמעון

בן שטח שמעיה ואנטליון הלל ושמואל

והוונת (י) שקיבלו מן הנביאים חגי

זכריה ומלאכי ונביאים קיבלו הלכה

למשה מסיני: ה"ג (י) הוורע א"ס שדחו

שני מיני חטין א"ס עשאון גורן אחת

ונותן פאה אחת (י). דהואיל וכשדה אחת

זרעו אע"פ שהן שני מינים הואיל

ושניהם מין חטין אינו חייב אלא פאה

אחת אלא א"כ שם דעתו לחלקן

ולעשות מהן שתי גרנות. ואית ספרים

דכתיב בהו הוורע שבת ומרדל א"י"ס

בלע"ז וכו' לא ואין לא גרסינן לה:

ואילו יהושע וכלכו. דהוה מיעיאי לא

קחשיב. אלמא דקמאי ובתרא אמרי

ומיעיאי לא אמרינן ומן הנביאים

ואילך קחשיב כולהו כחדא מפני שהיו

מביית שני ואילך: **בתני** רביעית

דס שהיא מעפסא כו' אינו דין

שהנזיר מגלח על מגעו ועל משאה.

ה"ה דהוה ליה (ל) למימר על אהלה

דלרבי עקיבא אית ליה האי סברא

אלא משום דלגני (י) שעורה דקמייתי

ליה מיעיה מקל וחומר לא מצי אמר

גמ'

(א) חו"ס ד"ה שקבל ס'
ס"י שחמית ולבנה, מינות
שחמית ולבנה ומתקן,
וי"ב שחמית ולבנה
עשאו: כ' בא"י וישלו
למזם הלבלר ואמר כ"ל:

למ"י וד"ה וכו'.

(א) חו"ס ד"ה שקבל ס'
ס"י שחמית ולבנה, מינות
שחמית ולבנה ומתקן,
וי"ב שחמית ולבנה
עשאו: כ' בא"י וישלו
למזם הלבלר ואמר כ"ל:

למ"י וד"ה וכו'.

למ"י וד"ה וכו'.